

Konkursni projekat poslovnog objekta na uglu ulica Bore Stankovića i Stojana Protića na Vračaru

Obrazloženje ideje

Predložena arhitektonska struktura osmišljena je kao zid trga („gradske sobe“), koji podržava sadržaje ispred sebe i predstavlja okrilje za događaje na vračarskom platou i pjaceti. Objekat završava gradski blok i predstavlja njegovo čelo, a glavna fasada lice kuće prema trgu. Fasada je oblikovana kao rikvand gradske scene, pa je stoga poprimila attribute relativno mirnog, neutralnog „tkiva“, ali ne bez osobosti i izražajnosti. Smeštena u okruženje raznolikih objekata, ona izražava pre svega sopstveni sadržaj, ali i tumači vreme za koje se gradi i ostvaruje jednu implicitnu vezu sa kulturnim nasleđem i mestom. Svojom mimikriranom modularnošću stvara aluziju na makroskopski uvid u fragment kakvog vizantijskog mozaika ili narodnog veza, ali i video screen-a. Ovakva svojstva pridružena su joj i radi blizine Narodne biblioteke i hrama Sv. Save.

Pravci ulica, odnosno građevinskih linija – geometrija parcele, odredili su formu na nivou primarnog, ali i sekundarnog oblikovanja objekta. Dinamika – ukrštanje ovih osnovnih pravaca – trajektorija „izbrusila“ je i stvorila oblik.

Oštar ugao koji grade ulice Stojana Protića i Bore Stankovića „pojeden“ je u pojasu prizemlja i pojedinih etaža, kako bi se pojačala dinamika prizora na uglu i otvorile vizure iz te ulice ka hramu, Narodnoj biblioteci i Vračarskom platou.

Korpusi objekata na parcelama GP1 i GP2 tretirani su kao dve srodne, ali ne i istovetne strukture, variranjem elemenata fasadne obrade. Tavanice višeg korpusa smaknute su i nadvišene za polovinu etaže, pa to proizvodi neprekinute meandrirane i dinamizirane pojase tavanica na fasadi.

Korpus kuće može se videti i kao tropojasna struktura, ali invertovanog renesansnog principa. Ovde je donji pojas dematerijalizovan, a venac predstavljen teškim introvertnim kubovima.

Objekat je prozračan i prosvetljen, pa ne sakriva ni svoju strukturu niti radne procese koji se u njemu odvijaju, tako da korisnici objekta imaju jedan bogatiji doživljaj mesta, na kome su integrisani prizori enterijera i eksterijera. Njegova transparentnost naglašava korespodenciju i dijalog unutrašnjeg i spoljnog prostora. Ova osobina derivirana je i iz činjenice da je prostor pretežno radni i da mu treba dosta prirodnog svetla, a i iz okolnosti da glavna fasada „gleda“ na severozapad. U oblikovanju primarne volumetrije svesno su izbegnuti tzv. „veliki gestovi“ i insistiralo se na pitomom, prozračnom imidžu. Osobenost rešenja fasade predstavljaju i noćni prizori – efekti ostvareni isijavanjem iznutra i različitim veštačkim svetlima u boji, koja su rešena kroz niše u enterijeru erкера.

Rešenjem fasade kroz nekoliko dubinskih planova ostvarena je dinamika, koja se naročito naglašava senkama i veštačkim osvetljenjem. Ispred strukturalne staklene fasade prepuštene su tavanične ploče, koje su perforirane, tako da formiraju s jedne strane diskretne horizontalne brisoleje, a istovremeno služe i kao podkonstrukcija po kojoj se „šetaju“ drvene tranzene. Akcentovanje glavne fasade postignuto je i uvođenjem trougaonih ispusta na pojedinim pozicijama, u čijim su nišama prozorskih špaletni (u enterijeru) smeštene neonske niti u boji, radi ostvarivanja posebnih noćnih efekata. Ovi posebno oblikovani erkeri ispušteni su 120 cm na glavnoj fasadi, dok ih na bočnoj nema. Zasečeni ugao prizemlja ublažava inače oštar ugao parcele i udobnije uvodi prolaznike iz bočne ulice na prostor pjacete. Pored ovoga

„ujedeni ugao“ na prizemlju, II i III spratu omogućava otvaranje dinamičnih vizura iz ulice Stojana Protića ka hramu Sv. Save i Vračarskom platou.

Tako oblikovana fasada pruža raznolike senzacije u zavisnosti od toga da li je posmatramo frontalno ili iskosa, danju ili noću, a pri kretanju je pojačan utisak njenog „treperenja.“

Pjaceta ispred objekta prati sadržaje u njegovom prizemlju, a njeno oblikovanje korespondira sa modelovanjem fasade i volumetrijom objekata u širem smislu. Ona je zamišljena kao proširena porta – gradski trg – park i namenjena je prevashodno pešacima, a njeno oblikovanje usaglašeno je sa tim osobinama.

Zbog nagiba trotoara uz ulicu Bore Stankovića, plato je izdiferenciran u 2 nivoa, čije su visine usklađene sa prizemnim etažama, kako bi se omogućila direktna povezanost (u funkcionalnom i vizuelnom smislu) unutrašnjeg i spoljnog prostora partera (unutra – restoran, kafe, lokali, a spolja – bašta restorana, kafea, kao i pešačka komunikacija podržana odgovarajućim urbanim mobilijarom i zelenilom). Između platoa i kolovoza ul. Bore Stankovića, zadržan je trotoar sa postojećim padom, a uvedene su dve vezne površi na mestima gde su izjednačene visine trotoara i platoa. Prostor platoa ispred objekta GP1 namenjen je pored pešačke komunikacije i bašti kafe-restorana. Ulaz u restoran naglašen je nadstrešnicom, koja je zapravo produžetak galerije unutrašnjeg prostora restorana i koja je istovremeno i terasa gornjeg nivoa (galerije restorana).

Struktura – konstrukcija objekta je armirano-betonski skelet, a primenjeni materijali su još i staklo i drvo.

Posebna pažnja je posvećena aspektu fleksibilnosti, što se očitava kroz primenjeni krupni modul (velike raspone), što ostavlja mogućnost variranja organizacije traženih sadržaja.

Pešački ulazi u objekte isprojektovani su iz bočnih-mirnijih ulica, kako bi se rasteretio prostor platoa. Isto važi i za kolske ulaze u garaže.

Garaže su organizovane u dva podzemna nivoa, a ulazi u garaže predviđeni su mehaničkim auto-liftovima.

M. Musić